

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Moraru Petru

judecând, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2016, în cauza penală în privința lui

Sosna Boris Ilie, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 11.05.2011 - 28.12.2015;*
2. *Instanța de apel: 22.02.2016 - 13.06.2016;*
3. *Instanța de recurs: 26.06.2017 - 29.11.2017.*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28 decembrie 2015, Sosna Boris Ilie a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 326 alin.(1) Cod penal și încetat procesul penal din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

S-a dispus încasarea de la Sosna Boris Ilia în beneficiul statului valoarea banilor și bunurilor obținute de la Pisnic Natalia în sumă de 11 441,56 (unsprezece mii patru sute patruzeci și unu lei cincizeci și șase bani).

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, Sosna Boris Ilie, fiind membru al Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat din Moldova, numit în baza procesului verbal al Congresului Avocaților din Republica Moldova din 28 martie 2008, sub pretextul susținerii influenței asupra membrilor Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat, în rezultatul traficului de influență, a primit și a însușit de la Pisnic Natalia suma de 11 441,56 lei în următoarele circumstanțe:

În perioada anului 2008, cet. Pisnic Natalia, absolvind Universitatea Slavonă din R. Moldova și dorind obținerea licenței de avocat, a efectuat stagiarea pe o

perioadă de un an de zile la biroul de avocați din sect. Botanica, după care a înaintat documentele necesare pentru susținerea examenelor și obținerea licenței pentru desfășurarea profesiei de avocat.

La 29.04.2010, cet. Pisnic Natalia a încercat să susțină examenul, însă rezultatul acesteia a fost apreciat de membrii Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat din Moldova ca negativ și nu a fost admisă pentru susținerea următoarei probe. Ulterior, la finele lunii mai 2010, aceasta dorind să susțină suplimentar examenul respectiv, s-a deplasat în incinta blocului nr. 4 a USM, unde de ea s-a apropiat Sosna Boris, membru al Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat, care în cadrul unei discuții i-a fixat primei o întâlnire în biroul său de serviciu din incinta Universității cu Studii Europene din Moldova. Astfel, la 29.05.2010, cet. Pisnic Natalia s-a deplasat la locul stabilit anterior, unde inculpatul Sosna Boris sub pretextul convingerii membrilor Comisiei de Licențiere de a admite și susține de către cet. Pisnic Natalia a examenelor suplimentare, la 13.06.2010, aflându-se în mun. Chișinău, str. Armenească 102, aproximativ la orele 12:20 min., a primit de la aceasta suma de 300 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale din Moldova, constituie 4 666,53 lei.

Ulterior, la 25.06.2010 sub același pretext, aproximativ la orele 10:00, cet. Pisnic Natalia, la cerința cet. Sosna Boris, a procurat din incinta magazinului S.R.L. „Gurvit” trei sticle de coniac în sumă totală de 3 120 lei, care au fost primite de ultimul.

Tot el, Sosna Boris Ilie în continuarea acțiunilor sale, la 07.07.2010 în jurul orei 14:40, sub pretextul organizării unei noi mese pentru unii membri ai Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat, aflându-se în automobilul de model „Rover”, cu numerele de înmatriculare XXXXX, a primit de la Pisnic Natalia suma de 700 lei și 85 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei echivalent a 1 371, 61 lei, motivând, că urmează să condiționeze membrii Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat la susținerea suplimentară a examenelor de către aceasta.

În continuare, Sosna Boris, la 16.07.2010, invocând același pretext, susținând în continuare că ar putea să influențeze membrii Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat din Moldova, în vederea acceptării de către ei, reexaminării cererii de revizuire a testului scris anterior de Pisnic Natalia, sub pretextul organizării unei mese, aflându-se în parcare subterană a blocului Universității de Studii Europene din Moldova, mun. Chișinău, str. G. Iablocichin, 2/1, a primit de la ultima 1000 lei, 7 litri de vin de casă, a câte 10 lei pentru un litru, în sumă de 70 lei și trei găini, care conform bonului fiscal cu nr. 0074 din aceeași dată constituie 194 lei.

Tot el, Sosna Boris, la 16.07.2010, continuând acțiunile sale de trafic de influență, sub același pretext de convingere a membrilor Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat, suplimentar la cele primite anterior, a mai primit de la Pisnic Natalia valori materiale sub formă de carne de iepure. Ca rezultat, la 17.07.2010 cet. Pisnic Natalia, aflându-se în automobilul condus de cet. Sosna Boris, de model „Rover”, cu numerele de înmatriculare XXXXX, ce era parcat pe str. Ismail, aproximativ la orele 11:00, i-a mai transmis carne de iepure în cantitate de 2,96 kg, care conform facturii fiscale cu seria MT și nr. 9260854 din 17.07.2010, valorează

319,42 lei. În total de către Sosna Boris Ilia au fost primiți ilegal bani și bunuri materiale în sumă de 11 441,56 de lei, de la Pisnic Natalia Ilia.

Acțiunile inculpatului au fost reîncadrate din art. 27, 190 alin. (5) Cod penal în baza art. 326 alin. (1) Cod penal cu indicii calificativi: *trafic de influență, adică: pretinderea, acceptarea sau primirea, personal, de bani, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatul Sosna Boris Ilia să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 190 alin.(5) Cod penal și stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de prestare a serviciilor juridice și publice pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului a invocat că, instanța de fond a dat dovadă de lipsă de imparțialitate la judecarea cauzei și a împiedicat stabilirea adevărului, iar cercetarea judecătorească s-a produs cu încălcarea art. 24, art. 101, art. 314 alin. (2), art. 317 alin. (2) și art. 376, art. 379 Cod de procedură penală, deoarece toate probele acuzării au combătut versiunile inculpatului în ședința de judecată, însă instanța nu a luat în considerație probele în ansamblu, eronat a apreciat circumstanțele cauzei și faptele prejudiciabile care în mod direct se află în coraport cu vinovăția inculpatului ca subiect al infracțiunii prevăzute de art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, ci s-a bazat exclusiv pe declarațiile inculpatului Sosna Boris Ilia.

Astfel, a considerat că concluzia primei instanțe privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului în baza art.326 alin.(1) Cod penal este nefondată, or, instanța s-a bazat pe aceleași probe prezentate de acuzarea de stat, însă aprecierea lor, fiind în coraport cu declarațiile inculpatului, care nu corespund adevărului și au fost făcute întru a evita răspunderea în baza normei penale incriminate lui, ceea ce denotă asupra imparțialității instanței la examinarea cauzei.

În opinia acuzatorului de stat, cumulul de probe administrate în speță confirmă vinovăția inculpatului, anume în săvârșirea infracțiunii de tentativă de escrocherie, deoarece este prezentă latura obiectivă și subiectivă a componenței de infracțiune prevăzută de art. 190 Cod penal, și nicidecum a infracțiunii prevăzute art.326 alin.(1) Cod penal, deoarece inculpatul sub pretextul susținerii influenței virtuale asupra membrilor Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat a primit mijloacele bănești și produse alimentare de la Pisnic Natalia și în continuare cerea transmiterea banilor lui, pentru a transmite membrilor comisiei de licențiere a profesiei de avocat - care conform statutului său nu sunt persoane cu funcție de răspundere sau funcționari publici, în temeiul art. 123 Cod Penal, până la modificările din 20.12.2013 MO 17- 23/24.01.2014, deci se constată că lipsește latura obiectivă a componenței menționate în acțiunile lui Sosna Boris Ilia, însă

instanța a concluzionat că în acțiunile inculpatului persistă elementele infracțiunii date.

Totodată acuzarea de stat a subliniat că dispozitivul sentinței nu corespunde normelor procesuale la care face trimitere instanța în sentință, prin dispozitivul emis instanța a încetat procesul penal în privința lui Sosna Boris Ilia, făcând trimitere pe art. 391-394, 396 Cod de procedură penală, care nu reglementează încetarea procesului penal din motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere penală, pe când urma să adopte dispozitivul în baza art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală și art. 60 Cod penal, odată cu recunoașterea inculpatului vinovat în comiterea infracțiunii, să-l libereze de răspundere penală din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, dar să nu înceteze procesul penal.

Acuzarea de stat a mai menționat că în faza dezbaterilor judiciare instanța contrar prevederilor art. 379 Cod de procedură penală nu a dat posibilitatea acuzării de stat să utilizeze dreptul la replică, îndată după susținerile verbale a părții apărării a trecut la ultimul cuvânt al inculpatului.

4. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017 a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Sosna Boris Ilia de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal, reîncadrând acțiunile acestuia din art.27, 190 alin. (5) Cod penal.

În acest sens instanța de apel a subliniat că, în cazul escrocheriei remunerația este obținută ca urmare a manoperelor frauduloase, în timp ce în cazul traficului de influență, făptuitorul obține remunerația ca efect al promisiunii că va interveni pe lângă factorul de decizie, în ale cărei atribuții de serviciu intră soluționarea chestiunii de interes ale cumpărătorului de influență. Acțiunea ce constituie fapta prejudiciabilă a infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art.326 alin.(1) Cod penal trebuie să fie realizată mai înainte ca factorul de decizie pe lângă care s-a promis ca se va interveni să fi îndeplinit actul care îl interesează pe cumpărătorul de influență, sau cel târziu în timpul îndeplinirii acestuia. Pentru a reține la încadrare infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art.326 Cod penal în ipoteza unei influențe susținute, influența asupra factorului de decizie trebuie să fie credibilă și posibilă (la nivelul atitudinii psihice a făptuitorului). Aceasta înseamnă că făptuitorul la momentul pretinderii, acceptării ori primirii remunerației ilicite nu are influență, însă el acționează cu intenția de a exercita această influență în viitor asupra factorului de decizie, mizând pe anumite circumstanțe (de exemplu, făptuitorul mizează că va putea să intervină asupra factorului de decizie pentru a-l influența, în virtutea colegialității).

Astfel, instanța de apel a reținut că infracțiunea comisă de inculpatul Sosna Boris Ilia prevăzută la art. 326 alin.(1) Cod penal este considerată consumată din momentul primirii, extorcării sau acceptării în întregime a foloaselor necuvenite.

Mai mult, în combaterea argumentului invocat de către acuzatorul de stat în apelul declarat cu privire la faptul că în acțiunile lui Sosna Boris Ilia s-a realizat infracțiunea prevăzută de art. 27, 190 alin.(5) Cod penal a fost comisă de ultimul cu intenție directă și în scop de profit, ultimul a însușit mijloace bănești și produse alimentare și le-a folosit în scopuri personale, instanța de apel a menționat că infracțiunea poate fi încadrată în baza art. 190 Cod penal atunci când acțiunile pentru care se promite intervenția nu intră în obligațiile de serviciu ale funcționarului respectiv, ori în sens contrar pentru existența infracțiunii de trafic de influență este necesar ca acțiunile pentru care se promite intervenția să intre în obligațiile de serviciu ale funcționarului, adică în sfera atribuțiilor sale de serviciu sau în componența funcționarului, iar în speța dată, inculpatul Sosna Boris a solicitat remunerații ilicite de la cet. Pisnic Natalia în scopul îndeplinirii unor acțiuni ce intră în obligațiunile lui de serviciu, presupunând ipoteza că are influență asupra unor membrii ai Comisiei de Licențiere. Totodată, fiind menționat faptul că pentru calificarea faptei în baza art.326 Cod penal, nu are importanță dacă a fost sau nu precizat numele funcționarului asupra căruia există o influențare reală sau presupusă.

De asemenea, instanța de apel nu a reținut ca plauzibil argumentul invocat de acuzatorul de stat cu privire la faptul că instanța de fond a dat dovadă de lipsă de imparțialitate la judecarea cauzei și a împiedicat stabilirea adevărului, iar cercetarea judecătorească s-a produs cu încălcarea art. 24, art. 101, art. 314 alin. (2), art. 317 alin. (2) și art. 376, art. 379 Cod de procedură penală, or instanța de fond a analizat minuțios probele acuzării și le-a dat o apreciere corectă, iar încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art.326 alin.(1) Cod penal a fost stabilită cu certitudine și fără echivoc. Subsecvent, a menționat că instanța la emiterea sentinței s-a ghidat de prevederile legale, respectându-le și dându-le o apreciere sub aspect juridic, astfel că, pe parcursul urmăririi penale și la cercetarea judecătorească nu au fost stabilite careva circumstanțe ce ar întemeia posibila intervenire în soluția instanței de fond.

Instanța de apel nu a reținut nici argumentele invocate de către acuzare, și anume că dispozitivul sentinței nu corespunde normelor procesuale, or, instanța de fond a făcut trimitere în sentință la art. 382, 384-385, 391-394, 396, 437 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, prin care a emis o sentință legală și întemeiată. Totodată, menționând că instanța de fond legal a făcut trimitere la prevederile art. 332 alin.(1) Cod de procedură penală și ținând cont de art. 16 Cod penal, art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, corect a dispus încetarea procesului penal.

Mai mult, de către instanța de apel nu au fost reținute nici argumentele invocate de acuzare privind faptul că în faza dezbaterilor judiciare instanța contrar prevederilor art. 379 Cod de procedură penală nu a dat posibilitatea acuzării de stat să utilizeze dreptul la replică, or, prin procesul - verbal din 28 decembrie 2015, instanța a ascultat replicile asupra celor expuse în dezbaterile judiciare, la care procurorul, inculpatul și avocații prezenți în ședință au menționat că replici nu au.

Ținând cont de cele enunțate supra, instanța de apel a conchis că argumentele din apelul acuzării de stat poartă un caracter declarativ și nu au fost confirmate de probe pertinente, care ar servi temei de intervenire în soluția primei instanțe.

6. Decizia instanței de apel pronunțată integral la 04 iulie 2016, este atacată cu recurs ordinar de procuror, la data de 12 iulie 2017, care, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, invocând aceleași motive care au fost expuse în cererea de apel (f.d.99-106, vol. IV) și descrise în pct.3 al prezentei decizii.

7. Avocatul Mîța Oleg în numele inculpatului Sosna Boris a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de procuror, solicitând respingerea acestuia, ca inadmisibil.

8. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează, că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Colegiul lărgit, analizând decizia atacată, conchide că temeiurile invocate de procurorul recurent sunt nefondate, deoarece nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În această ordine de idei, Colegiul remarcă că potrivit normelor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Din materialele cauzei penale, Colegiul lărgit constată că Sosna Boris Ilia a fost pus sub învinuire în baza art. 27, 190 alin. (5) Cod penal – *tentativă de escrocherie, acțiunea îndreptată nemijlocit spre dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, dacă din cauze independente de voința făptuitorului nu și-a produs efectul, săvârșite în proporții deosebit de mari*, iar prima instanță a reîncadrat acțiunile acestuia în baza art. 326 alin. (1) Cod penal cu indicii calificativi:

trafic de influență, adică: pretinderea, acceptarea sau primirea, personal, de bani, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, soluție menținută de către instanța de apel, care a reținut, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului de săvârșirea infracțiunii trafic de influență.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut hotărârea primei instanțe, deoarece la judecarea apelului declarat de procuror, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult ca atât, Colegiul menționează, că temeiurile invocate de către recurent, precum și argumentele acestuia au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată.

Astfel, Colegiul lărgit reiterează că instanța de apel corect a concluzionat, că în speță s-a constatat săvârșirea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, deoarece potrivit practicii judiciare constante reieșind din dispoziția alin.(1) art.326 Cod penal, influența făptuitorului asupra factorului de decizie poate fi reală (în ipoteza în care persoana „are influență”) sau ipotetică (în ipoteza în care persoana „susține că are influență”), de aceea urmează a fi delimitată infracțiunea de trafic de influență, în ipoteza unei influențe susținute, pe de o parte, de infracțiunea de escrocherie (art.190 Cod penal), pe de altă parte. În acest sens, se va ține cont de faptul că, în cazul escrocheriei remunerația este obținută ca urmare a manoperelor frauduloase, în timp ce în cazul traficului de influență, făptuitorul obține remunerația ca efect al promisiunii că va interveni pe lângă factorul de decizie, în ale cărei atribuții de serviciu intră soluționarea chestiunii de interes ale cumpărătorului de influență. Dacă factorul de decizie invocat de făptuitor nu există sau nu este competent să îndeplinească acel act care îl interesează pe cumpărătorul de influență, atunci cele comise vor fi alcătuite elementele componentei infracțiunii de escrocherie (art.190 Cod penal). Tot escrocheria va fi reținută dacă făptuitorul cunoștea, în momentul când s-a prevalat de influență, că factorul de decizie îndeplinise acel act. Aceasta întrucât, acțiunea ce constituie fapta prejudiciabilă a infracțiunii de trafic de influență (art.326 alin.(1) Cod penal) trebuie să fie realizată mai înainte ca factorul de decizie pe lângă care s-a promis că se va interveni să fi

îndeplinit actul care îl interesează pe cumpărătorul de influență, sau cel târziu în timpul îndeplinirii acestuia.

De asemenea Colegiul penal menționează, că pentru a reține la încadrare infracțiunea de trafic de influență (art.326 alin.(1) Cod penal) în ipoteza unei influențe susținute, influența asupra factorului de decizie trebuie să fie credibilă și posibilă (la nivelul atitudinii psihice a făptuitorului). Aceasta înseamnă că făptuitorul la momentul pretinderii, acceptării ori primirii remunerației ilicite nu are influență, însă el acționează cu intenția de a exercita această influență în viitor asupra factorului de decizie, mizând pe anumite circumstanțe. Și în cazul escrocheriei făptuitorul nu are influență asupra factorului de decizie, însă spre deosebire de trafic de influență la momentul luării recompensei, făptuitorul nu intenționează să obțină influența asupra factorului de decizie și să o exercite. Aceasta acționează exclusiv cu intenția de a sustrage recompensa pe care i-o transmite cumpărătorul de influență. Pentru a aprecia dacă influența susținută asupra factorului de decizie este credibilă și posibilă urmează a ține cont de anumite circumstanțe obiective, precum: relațiile dintre făptuitor și factorul de decizie invocat de primul; statutul, funcția, profesia făptuitorului etc.

În acest sens urmează a fi analizate circumstanțele unei influențe susținute de către făptuitorul care aparține aceluiași domeniu de activitate cu factorul de decizie. Spre exemplu, dacă clientul angajează avocatul în considerarea trecerii pe care acestea o are față de un anumit factor de decizie: procuror, judecător etc. (care trebuie să-i rezolve anumite probleme) și avocatul căruia clientul i-a împărtășit rațiunea alegerii sale, a confirmat aceasta, în mod expres sau prin tăcerea lui, fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, însă dacă influența pretinsă de făptuitor asupra factorului de decizie este absurdă și irealizabilă (în sensul efectuării și a finalității), atunci cele comise vor fi încadrate în conformitate cu art.190 Cod penal (în ipoteza primirii „remunerației ilicite”) sau tentativă la art.190 Cod penal (în ipoteza pretinderii sau acceptării „remunerației ilicite”), cu condiția ca remunerația să se refere la bunuri, ce au cost determinat și valoare materială, sunt străine pentru făptuitor și constituie rezultatul muncii umane.

Cu referire la circumstanțele concrete ale cauzei Colegiul relevă că, prin actul de învinuire inculpatului i se încredințează că: *„Sosna Boris Ilie, fiind membru al Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat din Moldova, ..., sub pretextul susținerii influenței asupra membrilor Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat...”,* astfel că inculpatul însăși fiind membru al Comisiei de licențiere, influența pretinsă de făptuitor asupra factorului de decizie fiind credibilă și posibilă și nici de cum absurdă și irealizabilă, de aceea Colegiul lărgit consideră, că soluția instanțelor de fond privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului Sosna B. în baza art. 326 alin. (1) Cod penal este una corectă.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unei erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afecta soluția acesteia.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi respins, ca inadmisibil.

9. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2016, în cauza penală în privința lui **Sosna Boris Ilie**.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **28 decembrie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir

Judecător

Alerguș Constantin

Judecător

Moraru Petru